

Вишгород

Газета Вишгородської міської ради

Виходить
з 4 листопада 1995 року

Субота, 2 грудня 2006 року, № 48 (575)

7 грудня День місцевого самоврядування

ФОТО Андрія МЯТНИХ

Сьогодні у номері

Вишгородський маршрут № 1 (другий варіант тимчасового розкладу руху)

> стор. 2

Голодомор 1932-1933 років

> стор. 7

ВІТАЮ

депутатів Вишгородської міської ради V скликання, працівників міськвиконкому, вишгородську громаду з днем місцевого самоврядування.

Зичу плідної праці, родинного затишку, яскравого довілля. Разом ми зробимо рідний Вишгород квітучим.

Вишгородський міський голова
Віктор РЕШЕТНЯК

ПЕРЕДПЛАТА — 2007 НАРОДНА ГАЗЕТА "ВИШГОРОД"

СВІЖІ новини, доленосні РІШЕННЯ міськради, ПРАВИЛА, за якими живе місто, ЗНАЙОМІ прізвища, КУЛЬТУРА, ОСВІТА, СПОРТ, поради, цікавинки, ФОТОілюстрації, ТАРИФИ, ЦІНИ і багато іншого для читачів будь-якого віку.

ПРИЄДНУЙТЕСЬ ДО НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Наш передплатний індекс 40007, ціна 15 грн. 60 коп. — на рік, 7 грн. 80 коп. — на півроку

Молодь Вишгородщини — разом з Президентом

ФОТО Вячеслава САРЖАНА

Читайте на стор. 2

(1) Чому Ви стали депутатом? (2) Що встигли зробити? (3) Яким бачите місцеве самоврядування?

З такими запитаннями редакція звернулася до народних обранців п'ятого скликання Вишгородської міської ради. Надаємо увазі наших читачів відповіді представників інтересів нашої міської громади.

Віктор РЕШЕТНЯК, Вишгородський міський голова:

1. Балотувався на міського голову, тому що не міг дивитися на занепад Вишгорода. Де-

що вже зроблено з передвиборчої програми, але попереду ще багато роботи. Людям потрібні не політичні гасла, а нормальне життя. Буду робити все, що від мене залежить.

2. Завжди прагну досягти професіоналізму, найвищого рівня в усьому. Головне, що вже встиг зробити — міська рада стала командою, що дбає про інтереси громади, почала за-

проводжувати закони України на всіх теренах міста, починаючи з повернення вишгородцям міської землі, а вишгородці (хай і не так швидко) почали відчувати себе господарями, а не квартирантами у рідному місті.

3. Бачу місцеве самоврядування саме МІСЦЕВИМ і саме ВРЯДУВАННЯМ ГРОМАДИ.

Далі на стор. 2

Друга сесія міської ради

30 листопада в II сесії Вишгородської міської ради V скликання брали участь 26 міських депутатів.

Вів засідання сесії Вишгородський міський голова Віктор Решетняк, секретарем було обрано Ірину Олійник (БЮТ), яку депутати привітали з днем народження. Підрахунок голосів здійснювала лічильна комісія: Сергій Прокопенко (голова) і Валентина Супрун від Українського Народного Блоку Костенка-Плюща та представник КПУ Володимир Єфремов.

Порядок денний складався з трьох питань: фактично це були два блоки і "різне". З першого, найбільшого, блоку питань доповідав спеціаліст I категорії, землевпорядник Сергій Кубрак:

1. Про надання земельних ділянок в оренду громадянам для городництва. 2. Про затвердження

технічних звітів із грошової оцінки земельних ділянок несільськогосподарського призначення. 3. Про надання згоди на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки. 4. Про затвердження матеріалів інвентаризації. 5. Про переоформлення права користування земельною ділянкою. 6. Про передачу земельних ділянок у приватну власність громадян. 7. Про надання дозволу на підготовку матеріалів погодження місця розташування об'єкту. 8. Про погодження місця розташування об'єкту.

Як зазначив Вишгородський мер, жодного рішення не було винесено на розгляд народних обранців без виїзду на місце представника постійної комісії міськради з питань регулювання земельних відносин (голова Михайло Мусійчук, фракція БЮТ), яка дуже

добре підготувалася до сесії.

Другим блоком питань, яке розглядали депутати, було "Про прийняття у комунальну власність міста майна з подальшою передачею в обслуговування експлуатуючим організаціям" (доповідав заступник міського голови Дмитро Новицький):

— "Про звільнення ВРКП "Вишгородтепломережа" від сплати податку на прибуток" (доповідав Дмитро Новицький);

— "Про розміщення тимчасово вільних коштів міського бюджету" (доповідала начальник фінансово-бухгалтерського відділу міськради Наталя Дем'янова);

Наостанок депутати заслухали два депутатські запити і одне повідомлення.

Докладніше у наступному номері.

Влас. інф.

День місцевого самоврядування

(1) Чому Ви стали депутатом? (2) Що встигли зробити?

(3) Яким бачите місцеве самоврядування?

(Початок див. на стор. 1)

А це значить — безпосередня участь громадян в управлінні життям міста, як це було, коли вишгородці готувалися до Дня міста, коли брали участь у вивезенні негабаритного сміття тощо.

Юрій ТКАЛИЧ, секретар Вишгородської міської ради:

1. Щоб захищати інтереси громади м. Вишгорода.

2. Скасувати незаконні рішення.

3. Самостійним, тобто незалежним в загальній системі народовладдя.

Валентина ПАРЧУК, голова фракції БЮТ:

1. Щоб полегшити життя наших мешканців. Упевнена, що фракція БЮТ виправдає всі сподівання виборців. Ми готові звітувати за кожен зроблений крок — крок для людей і назустріч людям.

2. На виконання побажань громади разом з міськвиконкомом розпочали давати лад в земельних питаннях; ініціювали правила дотримання тиші у громадських місцях і

перенесення Дня міста на День свв. Бориса і Гліба; організували громадський прийом, незалежно від дільниць, закріплених за депутатами від фракції БЮТ; передплатили газету "Ветеран" 75 ветеранам міста.

3. Прозорим, доступним, висвітленим у ЗМІ, таким, що не допускає корупційних дій і розкрадання землі і здійснює забудову Вишгорода в архітектурному ансамблі.

Володимир Єфремов, КПУ, голова депутатської групи "За відродження Вишгорода":

1. Набридли бездарність і безгосподарність місцевого керівництва.

2. Створення депутатської групи "За відродження Вишгорода", участь в комісії з комунального господарства і благоустрою.

3. Дієздатним, цілеспрямованим, грамотним, вболівачим за місто і його добробут.

Володимир САЮК, Народний Союз Наша Україна:

1. Народ обрав.

2. У 1993-2001 рр. сприяв

відпочинку в чистій зоні і за кордоном близько 900 дітей-сиріт і з малозабезпечених сімей; першим вивісив прапор України над адмінбудинком у м. Вишгороді; сприяв реєстрації храму св. Володимира.

3. Справді місцевим. Бюджет має не спускатися згори, а творитися знизу-вверх.

Сергій Костирко, СПУ:

1. Щоб брати активну участь в житті міста, розуміти і контролювати все, що в ньому відбувається, відстоювати інтереси нашого трудового колективу.

2. Пощастило знайти розуміння з чинним міським головою — маємо один погляд на процеси розвитку промисловості.

3. Відкритим і таким, що враховує всі інтереси громади при вирішенні різноманітних питань.

Олександр КОГУТ, Народний блок Литвина:

1. Хотів людям допомогти.

2. Деяким мешканцям допоміг вирішити життєво важливі

питання.

3. Найдемократичнішим.

Олександр ЛЯЛЬКА, Громадянська партія "ПОРА":

1. На певному етапі життя відчув здатність бути корисним громаді завдяки своїм фаховим знанням та світоглядній позиції.

2. Значною мірою долучився до повернення землі громаді через скасування протизаконних рішень попередньої влади, до розробки нового порядку надання землі громаді в користування; залучив міжнародну фірму "Карітас інтернешнл" до будівництва лікувального закладу *хоспіс* для немічних осіб, що доживають свій вік.

3. Впливовим, таким, що здійснюється виключно в інтересах громади на принципах моральності, справедливості, далекоглядності.

Сергій ПРОКОПЕНКО, Український Народний Блок Костенка-Плюща:

1. Депутатом обраний вдруге, бо є політично активним громадянином і пріоритетом

для мене завжди було та буде соціальне служіння людям, які цього потребують. Для цього пішов і в Українську Народну Партію, очолюю Вишгородський первинний осередок.

2. Обраний головою постійної комісії з питань освіти, культури, молоді і спорту, соціального захисту населення та охорони здоров'я, член Опікунської ради при міському виконавчому комітеті; член комісії з вивчення діяльності позашкільних навчальних закладів; беру активну участь у проведенні засідань зазначених органів.

3. Ефективність місцевого самоврядування бачу через діалог: виборець — депутат. Остаточні рішення з питань, що торкаються перспектив розвитку міста, мають належати територіальній громаді і здійснюватися через громадські слухання за участю представників політичних партій і громадських організацій із залученням відповідних фахівців та експертів.

Влас. інф.

Молодь Вишгородщини — разом з Президентом

26 листопада вишгородці разом із Президентом України Віктором Ющенком заклали Калиновий гай на згадку про жертви Голодомору.

ФОТО Вячеслава САРЖАНА

Для закладення Калинового гаю були запрошені представники багатьох молодіжних організацій з України. В числі чотирьох організацій столичної області були і вишгородці — з молодіжної громадської організації "Авангард" (НА ФОТО зліва) та юнацької футбольної команди ВМФК "Чайка" (НА ФОТО справа). Такий вибір представників не був випадковим.

У 2005 році ВМФК "Чайка" став лауреатом конкурсу кращих аматорських дитячо-юнацьких клубів України у номінації "Київ та область". І, незважаючи на всілякі кадрові управлінські проблеми, клуб продовжує успішно працюва-

ти з дітьми та молоддю. Право на закладання Калинового гаю було надано юнацькій команді Клубу 1990 року народження.

Громадська ж організація

"Авангард" активно пропагує серед молоді здоровий спосіб життя (до речі, днями голову організації Вячеслава Саржана було нагороджено грамотами

ФОТО Вячеслава САРЖАНА

Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту та Управління у справах сім'ї та молоді Київської ОДА за сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий внесок у реалізацію державної молодіжної та сімейної політики в області).

Калиновий гай закладено неподалік Києво-Печерської лаври, біля храму Святого Андрія Первозваного. Планується, що в майбутньому в цьому місці буде заснований Музей Голодомору. У гаю ростиме понад 10 тисяч кущів калини, в пам'ять про кожний український населений пункт, який потерпів під час Голодомору.

Ярослава ТИМОШЕНКО

Вишгородський маршрут № 1

ДРУГИЙ ВАРІАНТ

До вашої уваги *тимчасовий розклад руху* першого міського маршрутного таксі (вул. Київська — храм свв. Бориса і Гліба): від перетину Київської і Шкільної — по вул. Кургузова (повз центральну районну лікарню) — по вул. Симоненка (навпроти гуртожитку) — по вул. Б. Хмельницького — просп. Мазепи (до перетину з вул. Грушевського) — вул. Грушевського (до магазину "Ярославна") — повз ринок — по вул. Шолуденка (до перетину з вул. Межигірського

Спаса) — по вул. Межигірського Спаса в напрямку повороту до церкви свв. Бориса і Гліба.

Найближчим часом розклад руху з'явиться на кінцевих зупинках і місцях усіх можливих зупинок маршрутки. Щодо маршруту № 1, який здійснює перевізник ТОВ "Авто-Лайн", і двох варіантів тимчасового розкладу руху ЧЕКАЄМО НА ВАШІ ЗАУВАГИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ за тел: 8 (044) 206-20-35, 206-20-58.

ГАРАЖІ (вул. Київська)	6,35	7,50	7,55	9,10	9,15	10,35	10,55	12,35	13,00	14,35	15,00	16,35	17,00	18,35	18,50	20,10	20,30	22,00
ПОЛІКЛІНІКА	6,40	7,45	8,00	9,05	9,20	10,30	11,00	12,30	13,05	14,30	15,05	16,30	17,05	18,30	18,55	20,05	20,35	21,55
ЦЕНТР	6,45	7,40	8,05	9,00	9,25	10,25	11,05	12,25	13,10	14,25	15,10	16,25	17,10	18,25	19,00	20,00	20,40	21,50
БК "Енергетик"	6,50	7,35	8,10	8,55	9,30	10,20	11,10	12,20	13,15	14,20	15,15	16,20	17,25	18,20	19,05	19,55	20,45	21,45
РИНОК	7,00	7,25	8,20	8,45	9,40	10,10	11,20	12,10	13,25	14,10	15,25	16,10	17,35	18,10	19,15	19,45	20,55	21,35
АПТЕКА (вул. Шолуденка)	7,05	7,20	8,25	8,40	9,45	10,05	11,25	12,05	13,30	14,05	15,30	16,05	17,45	18,05	19,20	19,40	21,00	21,30
Храм свв. Бориса і Гліба	7,10	7,15	8,30	8,35	9,50	10,00	11,30	12,00	13,35	14,00	15,35	16,00	17,50	18,00	19,25	19,35	21,05	21,35

25 листопада — День пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій

Голодомор 1932-1933 років

ФОТО Андрія МЯТНИХ

(Початок див. у № 47)

За період комуністичної доби з 1917 по 1991 рік Україна пережила три голодомори: 1921, 1932-33, 1947 років.

Південь України — зона ризикованого землеробства, господарі роблять запаси збіжжя на випадок посухи. 1920 посушливого року державні продзагони вимели хліб у селянина, не залишивши йому запасів. Наслідок — 1921 року від голоду померло 2 мільйони людей.

Урожай 1932 року був гарний, але влада під час колективізації силоміць забрала хліб — і за 8 місяців 1932-33 років від штучного Голодомору загинуло від 7 до 13 мільйонів мешканців України (вчені-історики США називають цифру 10 мільйонів).

1946 року стався недорід, стояла запекла спека. Хліб, який було зібрано на колгоспних ланах, повністю забрала держава. Наслідок — 2,5 мільйона людей померло від голоду.

В історії людства планети Земля були голодомори, але вони викликані природними причинами (картопляний голод в Ірландії — через недорід картоплі, основної їжі ірландців, голодомори в Індії і Китаї, які вигубили мільйони людей, були спричинені посухами та перенаселенням). Голодомор же 1932-33 років, був політичним народобивчим голодом, як спосіб підкорити українське селянство. "Політика примусової колективізації мала на меті усунювати всі селянські господарства, а самих селян постійно закріпити за колгоспами, як були прикріплені кріпаки до поміщицьких маєтків десь 70 років тому" (до 1861 року). "Селяни чинили відчайдушний опір насильницькій колективізації... трималися своїх ділянок землі і своєї власності. Ця боротьба перетворилася у боротьбу за життя або смерть" (С. Старів "Страта голодом", Київ, "Просвіта", 2002 р.). Висилкою з рідних сіл у забуті Богом північні райони Росії, відбиранням усіх продуктів харчування, що привело до масового голоду, селянина загнали в колгоспи. Так закінчилася ця битва: селяни програли, комуністи перемогли, села були спустошені і знелюднено, але колгоспи — створено.

Протягом чотирьох років, з 1929 по 1933 рік, віковичний спосіб сільського життя було ліквідовано, при цьому найкращу працюючу частину селянства було вислано з України або знищено голодом — так було зламано хребет селянству — основі української нації.

Ще якось можна зрозуміти те, що хліб відбирали у селянина з метою загнати його в колгоспи, але чому в селянина забирали збіжжя тоді, коли він вже рік був у колгоспі і практично нічого за

ФОТО Андрія МЯТНИХ

своєму, так і советському.

Сталін писав, що селяни — це рушійна сила національного руху, що питання національне — це, властиво, селянське питання" (С. Старів. "Страта голодом"). Населення УРСР на 1932 рік нараховувало за 30 мільйонів мешканців (за переписом 1926 року — 29 мільйонів), із них сільське складало 22 мільйони осіб (3 мільйони — населення містечок, 19 мільйонів — населення сіл, власне, землероби-українці).

Помер від голоду за 8 місяців 1932-33 років кожен третій мешканець Української РСР (при 25 % світових запасів чорноземів, найкращих на планеті!). Якщо врахувати, що жителі міст і містечок отримували якісь продуктові пайки (вони жили надголодь, але від голоду не гинули), то вмирили мешканці сіл, тобто від Голодомору загинув кожен другий житель українських сіл. Це геноцид проти українського народу, злочин, якого не знала історія планети Земля. Злочин, якому з перебігом часу не має забуття і прощення.

Як це робилося конкретно. Наведу спогади моєї матінки, Духненко Федори Левківни, 1912 р. н., мешканки села Загальці Бородянського району Київської області: "З початком колективізації із села (нараховалося біля 1 000 дворів) вислали на Соловки зимою, в лютому, спочатку 120 сімей, потім — 80, третій раз — 40 сімей. Тих, хто залишався в селі, почали обкладати податками, забирали їстівні припаси. "Червоні бригади" ходили із металевими шупами і шукали закопаний, схований у землі хліб. У мого діда були свідомо недоомочені копи жита, забрали їх в колгосп, там вони і згнили. Мій дід і баба по материнській лінії за визначенням місцевої влади вважалися не куркулями, а бідняками, потім їх перевели в розряд середняків, вони померли від голоду навесні 1933 року. На руках моєї матері, старшої зі всіх дітей сім'ї, лишилися три сестри і брат. Одна сестра завербу-

валася в Метробуд, стала москвичкою; інша опинилася в Середній Азії; найменшу (віком до одного року) забрали в дитячий будинок, де її сліди загубилися. Брата забрали в армію 1939 року, служив в Естонії, пропав безвісті 1941 року".

З 1970 по 1974 рік автор цих рядків мешкав у селищі Клавдієве Бородянського району в будинку

ФОТО Андрія МЯТНИХ

Живим політв'язням

Доживають останні літа
Сталінських таборів каторжани,
А позаду у них Воркута,
Рудники та піски Казахстану.
А позаду страшна Колима,
Що назвали аж "Чудом планети".
Звідкіля назад шляху нема,
Лиш стежина — і та у "секретах".
А позаду роки молоді,
Що пройшли у стражданнях і муках,
— В безперервному горі-біді,
На морозах, в багні, завірюхах.
А позаду постійно на них
Автомати й гвинтівочні дула,
Кулемети на вишках двійних.
Але доля їх дух не зігнула.
І хоч зараз старенькі вони,
Та за що тяжко мучились — знають.
І їх очі серйозно-сумні
Часто сонячно-радо сіяють.

Іван ГОНЧАР,
колишній неповнолітній політв'язень,
с. Гаврилівка

ністи, доводить, що голоду 1933 року не було, що це міф американської пропаганди (вислів генерала Герасимова, голови Спілки ветеранів війни України). Дехто стверджує: як і був голод, то це була невелика голодовка через недорід 1932 року після посухи. Я раджу цим людям: не полінуйтеся, поїдьте в навколишні села, віднайдіть древніх бабусь (бо мужиків їхнього віку не залишилось, їх вбили під час війни), і ці бабусі Вам розкажуть про Голод-33 і причини його виникнення. У вишгородській газеті "Слово" була надрукована замітка учениці Козаровицької школи, в якій вона писала, що коли розмова заходить про Голод тридцять третього року, то її прабабуся в цей час плаче, так в пам'яті її закарбувалися жахи тої трагічної пори.

Вічна пам'ять жертвам голодоморів та політичних репресій! Наша пам'ять. Пам'ять народу. Українського народу.

Володимир САЮК,
депутат Вишгородської
міської ради

НА ФОТО: У День пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій — біля Хреста Скорботи у Вишгороді Р. С. 28 листопада 2006 року Верховна Рада прийняла Закон про визнання Голодомору геноцидом українського народу. Він пройшов у "компромісній" редакції, як і домовилися Президент та Голова Верховної Ради: "За" — 233 депутати; 118 — від БЮТ, 79 — "НУ", 30 — СПУ, 2 — ПРУ (Герман і Чорновіл); 4 позафракційних ("Україна молода", № 222, від 29.XI.2006 р.).

Строката муза

Минуле

Я навчилася мовчки кричати,
Бути в Раю, благаючи Пекла,
І з кінця, як з початку, почати,
Розуміючи, хто я і де ти.
Я навчилася пити повітря,
Пролітаючи птахом крізь зорі.
Я була невагома, тендітна,
І були в мене крила прозорі.
Коли були ми разом з тобою,
Ти навчив мене сильно любити,
Ти навчив мене бути собою,
Наливати любов, та не пити.
І палала вона, як та піч, —
Ти дозволив їй лід принести.
Та забув про однісіньку річ:
Не навчив ти любов берегти...

Анастасія ЮЩЕНКО,
гімназія "Інтелект"

Осіньне диво...

Осіньне диво біля хати,
Де тин розсипався старий.
Опеньків назбирала мати
Днем тихим, лагідним,
ясним.
Відерце занесла в веранду,
Стоїть не запах, а дурман.
Тож не дарма я осінь славлю,
Хвала її щедрим дарам!

Осіньне

На тебе гляну —
та не пізнаю...
Це ж нам луги стелились
килимками?
Чом не проніс мелодію свою
Крізь глини життя, обвіяний
вітрами?
Здається, вчора стежкою
брели,
Де буйні трави ноги
цілували

Хвала дивам її осіннім,
Всьому, що є у цій порі,
За те, що вечір нині дивний,
За те, що радість на душі!
За берег річки, за тумани,
За те, що й досі я живий.
І бачу теплий погляд мати,
За тебе, мила, вдячний їй!
Осіньне диво пригадаю,
Коли впадуть перші сніги,
Я осені все довіряю,

І дивно якось небеса цвіли,
А душі наші щастям вирували.
Куди подів
веселу легковійність?
Чом відпустив брести
одну покосами?
Де присягав колись мені
на вірність,
Плаче земля полиновими
росами.

* * *

Веде стежина все частіш туди,
Де радо стріне

Мрії свої, свої думки.
Осіньне диво біля хати,
Де тин розсипався старий.
Онуків ніжно няньчить мати,
І батько ніби ще живий.
В такі хвилини сум ще
більшим
Стає за поглядом твоїм,
Я з серця вириваю вірші
І хочу поруч бути з ним...

Роман РОЮК

материнська хата,
Згубились де мої малі сліди
Й душа стає, як птаха та
крилата.
І вмить всі негаразди
відпливуть,
А з серця знов мелодія
поллється...
Минає все, лише добро
й любов
На віки-вічні з нами
зостається.

Олена АЛЬОХІНА

Школа волонтерів

Як гартувалися лідери

Вони прокинулися, як звичайно, і пішли до школи. Вони спокійно сиділи на першому уроці. Вони ще не знали: новий проект захопить їх, може, і назавжди. Це експозиція до щоденника звичайного волонтера-першокласника".

9 жовтня, 9:30. Перший дзвоник.

Дзвоники, що періодично лунали в гімназії "Інтелект", нас не стосувалися, адже ми навчалися у Школі волонтерів — саме так називається проєкт обласного Центру соціальних служб, розроблений для молоді для лідерів та активістів шкільного (і не тільки) самоврядування — компанії активних та розумних старшокласників шкіл Вишгорода та Нових Петрівців. Ведучі тренінгів (так називаються уроки у цій школі) декому вже з нас були знайомі з інших молодіжних проєктів: Сергій Андріяш (молодіжний фонд "Альянс"), Тарас Івасенко (голова Асоціації об'єднань молоді Київщини), Олена Титаренко (заступник директора Вишгородського районного Центру творчості "Дивосвіт"), Катерина Караваєва (культурний організатор вище зазначеного Центру). Співбесіда прийому до Школи була неофіційною, анкети теж зовсім не офіційні, і наше подальше спілкування — у тому ж дусі.

Урок 1. Вчимося комунікації
Щоб здобути перші необхідні волонтеру навички — навички комунікації, ми презентували себе, віталися один з од-

Тренінг з комунікації. Нові знайомства і активні, цікаві, веселі способи спілкування.

ним доволі екстремальними методами, сприймали корисну інформацію, виконували фізичні вправи, зображували літаки, пригощалися морозивом та робили ще чимало цікавого. Задача тренерів — встановлення дружньої, невимушеної та доброзичливої атмосфери спілкування, засвоєння законів комунікації — була перевиконана.

13 жовтня. Урок 2. Вчимося лідерству.

99 зі 100 підлітків, які мріють про блискучу кар'єру, знають: для цього, окрім працелюбності, треба мати лідерські якості. Але як їх здобути? Проходячи на тренінгу сім кроків від простої людини до лідера, ми ставили самі собі оцінки, деколи міняючи уявлення про себе як про керівника. Ми працювали у парі, приймали командні рішення, вчилися бачити перспективи та прогнозува-

ти наслідки своїх вчинків, адже лідер повинен не тільки вести людей за собою, а й брати на себе всю відповідальність за них. Сподіваюся, що учасники тренінгу усвідомили цей постулат.

18 жовтня. Урок 3. Вчимося життєвим навичкам здорового способу життя.

Якщо вже наші освічені старшокласники певні, що СНІД може передаватися через укусы комара, то що ж казати про інших? Тому ми говорили про набуття навичок безпечної поведінки. І кожен для себе усвідомив — немає якихось окремих груп ризику, адже ми всі в однаковій мірі підвладні захворюванням та нещасним випадкам.

23 жовтня 10:00. Урок 4. Вчимося участі молоді в житті суспільства.

У суспільстві, яке планується керується дорослими, де

існує традиційно-формальний підхід, точку зору молоді не беруть до уваги, проблемами та потребами молодих нехтують. Так звані "сходи участі", якими ми рухаємося до активної життєвої позиції, на тренінгу були нами "пройдені і вздовж, і вперек". Головними перешкодами були визнані байдужість та скептицизм і дітей, і дорослих.

23 жовтня, 13:00. Іспити та "Останній дзвоник".
Як у будь-якому навчальному закладі, по закінченні курсу ми теж складали екзамен — з усіх чотирьох дисциплін. Таких веселих іспитів хотілося б побажати всім школярам.

Ми довели своїх екзаменаторів до здорового гомеричного реготу своїм виконанням фізичних вправ, трюками-привітаннями; розробили та презентували власний проєкт — емблему Школи волонтерів.

Свідоцтва про проходження початкового курсу Школи волонтерів з купою штампів виглядали дуже солідно.

Як сказала школярка Мирослава Таратуєва, у Школі волонтерів ми навчилися всьому, що повинна знати та вміти кожна людина. Я можу додати тільки одне — шкода, що вас там не було. Але не впадати у розпач — все ще тільки починається!!!

Катерина СІВКОВА,
Студія журналістики Центру "Дивосвіт"

ВІТАЄМО

4 грудня — Введення в храм Пресвятої Богородиці; Третя Пречиста;

5 грудня — День працівників статистики;

6 грудня — День Збройних сил України;

7 грудня — Міжнародний день цивільної авіації; День місцевого самоврядування; Великомучениці Катерини.

Вишгородський міський голова, міська рада, міськвиконком, редакція газети "Вишгород"

ВІТАЄМО!

Найкращого керівника, чудову маму, віддану подругу і просто хорошу людину

Марину КОЧЕЛІСОВУ з днем народження! Редакція газети "Вишгород", близькі, рідні, друзі

Календар

2 грудня — Міжнародний день боротьби за відміну рабства

3 грудня — Міжнародний день інвалідів

5 грудня — Міжнародний день добровольців на підтримку економічного та соціального розвитку;

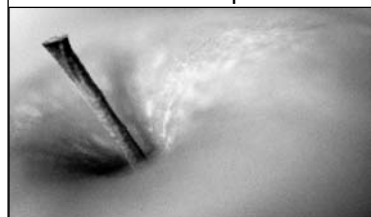
Цитата тижня

Слава — це коли тебе знають люди, котрих не бажаєш знати

Рецепт довголіття

Куточок здоров'я

Популярним рецептом довголіття є дієта з яблук та волосських горіхів. Для цього зранку яблука помити, все розділити на рівні порції: тобто до одного великого яблука (або двох малих) додати один лущений горіх. З'їдати впродовж дня стільки, щоб шлунок був постійно зайнятий роботою.

Яблука ще й чистять організм. Отже — для тих, хто прагне схуднути:

— перший сніданок — склянка морквяно-яблучного соку;
— другий сніданок — яблука;
— обід — рис з яблуками (без жиру), фруктовий сік;
— полуденок — яблука та морква.

Вишгород

Засновник — Вишгородська міська рада
Пердплатний індекс газети у Каталозі місцевих періодичних видань — 40007
Газета виходить щосуботи
Ціна договірна

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 957
від 20.09.1994 року
Адреса редакції: 07300,
м. Вишгород, пл. Шевченка, 1;
Тел/факс: 5-27-25
***
Головний редактор
Марина Кочелісова

Заступник головного редактора
Аеліта Князева
Кореспондент
Ярослава Тимошенко
Фотокореспондент
Андрій Мятних
Комп'ютерний набір
Андрій Максимов
Комп'ютерна верстка
Євген Криволапов

Точка зору редакції не завжди збігається з думкою авторів публікацій.
Редакція залишає за собою право скорочувати надані матеріали, які не рецензуються та не повертаються.
Відповідальність за достовірність даних несуть автори

публікацій (рекламодавці).
Останній термін надання матеріалів — середа, 13-00.
Надруковано в ТОВ "Видавництво "Магнат" м. Київ, просп. Оболонський, 16-е, кв. 472
Наклад 3200 примірників